

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1430/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4192/18 од 21.12.2018. године, у седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужене за одлучивање о ревизији изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 4192/18 од 21.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 4192/18 од 21.12.2018. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4192/18 од 21.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1876/2017 од 17.09.2018. године, којом је тужена обавезана да тужиоцу на име разлике између зараде коју би остварио да је радио и висине посебне пензије коју је примио у периоду од 01.05.2014. године до 30.04.2017. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка од 146.970,00 динара.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске

праксе, јер правни став заузет у побијаној одлуци којом је одлучено о праву тужиоца на исплату разлике између плате коју би остварио да није било незаконитог поступања тужене и посебне пензије која му је исплаћена, не одступа од устаљене судске праксе.

На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Тужба у овом радном спору ради исплате новчаног износа од 668.523,30 динара поднета је 31.05.2017. године.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде очигледно испод 40.000 евра у динарској противвредности, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић